

Projektowanie aplikacji ADO.NET + ASP.NET

Zestaw 6

SOAP, REST, ClickOnce

2019-01-14

Liczba punktów do zdobycia: **10/62**

Zestaw ważny do: koniec semestru

1. (**1p**) Przygotować własną usługę aplikacyjną typu SOAP (ASP.NET WebService lub WCF) i klienta do niej korzystającego bezpośrednio z protokołu HTTP przez `TcpClient` lub `Socket`.

Wskazówka. <http://netpl.blogspot.com/2007/05/klient-webservices.html>.

2. (**1+1p**) Przygotować usługi aplikacyjne o tym samym kontrakcie

- usługę *starego* typu - usługę ASP.NET WebService (*.asmx)
- usługę *nowego* typu - usługę WCF (*.svc) i wiązaniu `BasicHttpBinding` zwracające listę osób z bazy danych (w przypadku WCF - wzorować się na przykładach z wykładu).

Dla przygotowanych usług wygenerować klasy proxy, albo za pomocą narzędzi konsoli albo za pomocą **Add Service Reference...** z poziomu Visual Studio:

- dla klas proxy *starego* typu - dziedziczących z `SoapHttpClientProtocol` - z konsoli za pomocą `wSDL.exe`
- dla klas proxy *nowego* typu - dziedziczących z `ClientBase`) - z konsoli za pomocą `svcutil.exe`

Pokazać, że bez względu na implementację proxy, (*stare* i *nowe* proxy mogą się zamiennie odwoływać do obu serwisów. Inaczej mówiąc - skonstruować oba typy klas proxy i połączyć się każdą z nich do obu serwisów i odczytywać dane.

Wskazówka. Usługi typu ASMX i WCF używają innej domyślnej konwencji przekazywania nazwy metody do wywołania. ASMX domyślnie oczekuje `http://service.namespace/action`, WCF oczekuje `http://service.namespace/interfacename/action`.

Ujednolicić można to po obu stronach, na przykład tak:

```
[ServiceContract(Namespace="http://www.foo.bar.qux/customservice")]
public interface ICustomService
{
    [OperationContract( Action = "http://www.foo.bar.qux/customservice/HelloWorld" )]
    string HelloWorld( string Message );
}
```

3. **(1p)** Do usługi z poprzedniego zadania wygenerować proxy za pomocą dowolnej innej technologii wytwarzania oprogramowania (Java, PHP, ...?) i pokazać że WSDL/SOAP rzeczywiście określa dobrą platformę interoperacyjności - składanie usług wykonanych w różnych technologiach jest oczywiste.
4. **(1+1p)** Przygotować własną usługę aplikacyjną typu REST (ASP.NET WebAPI) zwracającą listę osób z bazy danych (jak w jednym z poprzednich zadań) w formacie JSON.
Przygotować klienta w C# napisanego jakkolwiek (np. `HttpClient`).
Przygotować klienta w Javascript napisanego za pomocą **jQuery**.
5. **(1p)** Przygotować solution złożone z projektu aplikacji Web i aplikacji ClickOnce. Deployować aplikację ClickOnce na serwer aplikacji do witryny aplikacji Web i pozwolić użytkownikowi uruchomić aplikację ClickOnce z poziomu aplikacji Web przez odpowiednio spreparowany link do zasobu `*.application`.
6. **(1p)** Rozszerzyć poprzednie zadanie o usługę aplikacyjną (Web Service) przy pomocy którego aplikacja ClickOnce będzie odwoływać się do logiki na serwerze aplikacji. Wygenerować klasę proxy po stronie aplikacji ClickOnce i pokazać w jaki sposób dynamicznie konfigurować adres zwrotny usługi aplikacyjnej tak, żeby nie trzeba było rekonfigurować aplikacji ClickOnce ręcznie tylko żeby adres usługi był konstruowany dynamicznie na podstawie lokalizacji z której pobrana została aplikacja ClickOnce.
7. **(2p)** Rozszerzyć poprzednie zadanie o współdzielenie tożsamości aplikacji Web i usługi aplikacyjnej - obie powinny być zabezpieczone tym samym ciastkiem Forms Authentication.
Wskazówka! Pokazany na wykładzie sposób przekazania wartości ciastka do aplikacji opisany jest tu: <http://netpl.blogspot.com/2008/02/clickonce-webservice-and-shared-forms.html>
Pytanie dodatkowe: jak radzić sobie z wygasaniem ciastka Forms Authentication w przypadku bezczynności użytkownika? Zwykła aplikacja Web przekieruje sterowanie do strony logowania, a co powinna zrobić aplikacja ClickOnce?

Wiktor Zychla